

Tribuna Nouă

REDACTIA SI ADMINISTRATIJA
Bulev. Regina Maria Nr. 12. Tipografia „Aradul”

INSERTII
se primesc dupa tarit la Administratiia ziarului si la toate agentiile de publicitate.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL

DIRECTOR, ION MONTANI.

2 Lei ex.

Lei ex.

jurul discuției Mesajului

Arad, 5 Dec.

o discuție de peste două săptămâni, răspunsul la Mesajul re-rost votat de Adunarea Deputaților. Ca de obicei, unele ziare și de data aceasta întrebarea este utilă sau nu o asemenea discuție. Este îndignarea mai degrabă democratică împotriva „parlamentarismului” care nu arde decât un folos țării. Zicem că această trece dincolo de granițele libertății de expresie a cuvântului într-o adunare reprezentativă este desideratul prim al jurului democratic. Abstrăgând această mică contradicție, se spune, despre obiceiul de a discuta în fiecare an politica guvernului pe prilejul Mesajului Suveran, că el n'a fost niciodată în fericele vremuri ante-belicând evenimentele extraordinare și când viața se scurgea în albia ei statornică, discuția se înfățișa ca un exanual de capacitate pentru politici recunoscuți și ca un suprem de consacrare pentru destinul distincțiilor înalte. Un fel de Academie politică, oară în care publicul găsea estetică de a admira talentatoarele și competențele în domeniul de conducere a treburilor. Dacă nici pe vremea aceea discuția nu era inutilă, cât mai mult astăzi când viața este extrem de complicată, când evenimentele neprevăzute se succed cu reprezicțiune și când din fapte și idei marele putere are posibilitatea să desprindă esențialul.

se datorește exclusiv veninătății sovietelor.

Cel din urmă discurs, al ministrului de justiție — cu întrecerile și dialogurile ce le-a provocat, — a îmbrățișat întreaga situație politică și a reușit să impună tuturor, dacă nu constatări afirmative, cel puțin întrebări, al căror răspuns este hotărâtor în judecarea evenimentelor.

În actuala stare de lucruri este posibil să se revendice succesiunea guvernului, fără ca înainte să se producă o regroupare a organizațiilor politice cuprinzând el mente cari să ofere și forța și autoritatea necesară unei opere de guvernământ?

Este permis unui partid politic să între într-o asociație internațională care este negațiunea vieții naționale și este admisibil ca oameni politici români să supună judecării streinilor luptele cu partidele adverse?

Sunt admisibile concepțiile minoritare cari privesc dincolo de granițele organizației noastre de Stat?

Este permisă tolerarea stării de anarhie, ca aceea a mișcării universitare, câtă vreme comunismul, precum se știe, se introduce pe valul chestiunilor cari par mai populare?

Este admisibil ca în abisul crizei morale — care este mondială — să fie țărute, prin hărțuirile luptelor politice, și acele figuri cari vor trebui transmise neîntinate posterității, spre a fi așezate în galeria luptătorilor pentru întregirea neamului și consolidarea României de azi?

Și, în sfârșit, un adevăr care nu mai tolerează forma interogativă: în jurul ideii de ordine trebuie să graviteze toată acțiunea partidelor.

Discuția Mesajului a fost, precum se vede, fecundă în operațiuni de simplificare a situațiilor și de posibilitate spiritelor obiective, pe deplin lămurite, să tragă toate concluziunile necesare.

America va ajuta Europa

PARIS, 4. — Din Washington se anunță că Coolidge a adresat congresului un Mesaj prin care declară că planul Dawes va aduce restaurarea Europei.

Statele-Unite rămân independente și libere, ele vor continua însă să dea ajutorul lor moral, financiar și economic dacă Europa

va urmări restabilirea situației sale economice.

Datorită statelor străine față de America trebuie să fie a lăitate. Condițiile de plată vor fi aranjate conform capacității financiare a fiecărei țări în parte, dar obligația de a plăti trebuie să rămână în picioare fără excepție.

NOTE

Pentru copiii săraci

— Acțiunea Reuniunii Femeilor Române. —

Arad, 5 Dec.

„Eu nu caut nici o răsplătă, nici chiar de a renaște în paradis; însă caut binele oamenilor, caut să-i aduc la calea dreaptă pe cei rătăciți, să-i luminez pe cei ce trăiesc în întunec și greșală, să alung din lume toată suferința.”
(Fo-sho-hing-tsam-king).

Căți ar putea spune astăzi, cu toată sinceritatea, că trăiesc și muncesc pentru binele oamenilor!! Căți ar putea afirma, cu mâna pe inimă, că n'au făcut pe semenii lor să sufere fără vină!!

Căți ar putea mărturisii că au dat mai mult decât au luat!

Ne ducem la biserică des, dar aproape nimic din învățăturile lui Isus Cristos nu s'a legat de noi... Ne rugăm lui Dumnezeu, dar faptele noastre nu sunt rugăciuni.

Să se întrebe, în gândul lui, fiecare: „Am făcut eu tot ce puteam face pentru alina suferințelor celor mulți?”

Să se întrebe preotul, să se întrebe dascălul, avocatul, medicalul, negustorul etc. Să se întrebe cel de sus, să se întrebe cel de jos; cei îmbolnăviți de prea mult belșug și cei indobitociți de cheful și de lenevirii.

Căți, Doamne, au făcut tot binele ce-l puteau face! Căți au dat din prisosul lor pentru foamea grozavă a multimilor!

Veacuri de creștinism au trecut peste noi, fără să îmbilânzească firele sălbatice ce zac în noi.

Noi, exploatații omului, am isgonit de pe pământ mila. Egoismul cel mai feroce este astăzi idolul nostru. Trăim în ură ca pești în apele Oceanului. Pasunile ne rod ca niște viermi cu mii de capete.

Suntem vampirii vremurilor noi. Unde vedem muncă desinteresată pentru binele celor mulți, ni se pare că visăm.

Suntem în preajma sărbătorilor Crăciunului. Atmosfera se înfioară de amintirea celui ce s'a născut în iesle. Peste satele noastre trece un suflu de bunătațe. Acolo Christos se mai pogăra între oameni în timpul sărbătorilor.

În orașele bogățiilor și-ale mizeriilor fără nume, sărbătorile Crăciunului, sunt prilejuri de adânci dureri.

Sunt clipe în cari săracul își simte și mai copiosă suferința; clipe în cari copiii săraci simt toată umilitatea și durerea.

Pentru a îndulci suferințele copiilor săraci din orașul nostru „Reuniunea Femeilor Române” a început o frumoasă acțiune de binefacere. „Reuniunea” apelează la dărnicia publicului nostru românesc.

Va răspunde acest public, cum trebuie, acestui apel al „Reuniunii Femeilor Române” din Arad?!

Nouele impuneri pe 1925

Ministerul finanțelor lucrează la tipărirea nouilor declarațiuni de impunere în cari contribuabilii trebuiesc să-și treacă toate veniturile avute pe anul 1924.

Se știe că pentru anul acesta declarațiunile n'au fost obligatorii, iar contribuabilii, cari nu le depuseseră au fost impuși din oficiu, dându-se astfel naștere la contestațiuni și apeluri.

Pentru a se evita pe viitor acest lucru, ministerul finanțelor a hotărât să se aplice amenzi tuturor contribuabililor, cari nu

vor face declarațiunile de impunere pe anul 1925.

Formulare de declarațiuni vor fi trimise la sfârșitul lunii, administrațiilor financiare, percepțiilor fiscale și debitorilor de tutun, de unde publicul le va putea cumpăra.

Declarațiunile trebuiesc înaintate percepțiilor respective până la sfârșitul lunii Ianuarie, iar în ce privește societățile anonime pe acțiuni, acest termen poate fi prelungit până la 30 Aprilie 1925.

Comisiunile de impuneri cari vor stabili impozitul asupra venitului pe 1924, vor începe să funcționeze în luna Februarie 1925.

Colindul Stelarilor

„Societatea Scriitorilor Români va ține sezători în orașele din Transilvania...” Ziarele.

Am fost un neam de pripășiți, de adunătură... ceva... așa... cum să zic, ciudat de care „Istoria”, — spunând adevărul sau mințind în lipsă de „documente” ce se vor scrie mai târziu poate și cari vor dovedi din plin și incredintător obârșia noastră, — încă n'a putut să arate nimic deslușit.

...Traian!... Decebal!... moft!

Un neam ce n'are școală precum au alte neamuri și care n'a învățat „Algebră” pentru a găsi pe X necunoscuta, care i-a adus în palmă și fără străduinți, ca un prinos de răsplătire, izbânda după presupusa subjugare a unei mii de ani.

Cam aceste reies din venicul scris al acelor pe care măsura bunului simț nu-i ajunge fiind „dincolo” și tot astfel gândesc scriind altfel acei ce simt în ascușitul de foarfec al cenzurii conștiința unui neam întreg.

Și e adevărat!

Dece să nu fie adevărat când liota spune că-i adevărat?

Ci, între popoare... pe pământ... mic, ca un grăunte de mîncă... un neam, și ce e un neam? nimic... când îl strivești sub genuchi și-i storci vîgla și care totuși călăuzit fiind de tainute simțăminte ascunse în adâncul întregii lui ființi, muncind, suferind, cu o neînțeleasă smerenie a arătat tuturor și întotdeauna că dintre toate „lipsurile” ce alții le hărăzesc, păstrător, a avut și are numai, — suflet!

Vreo altă bogăție a rămas uitată poate sau a pierdut-o un drumeag.

Nu încerc — ceiaze de prisos ar fi — să fac o asemănare între neamul nostru și oarecari alte.

Tac! Cine cetește, trebuie să caute mai întâi să înțeleagă rândurile albe dintre rânduri negre căci, rândurile negre sunt alcătuite tot din aceleași litere pe cari „capul tare” s'a hărnicit să le silabisească încă dela vârsta de 7 ani.

Și astfel, azi, după statornicirea hotarelor (oarecum multumitoare când îndetot multumitoare nu pot fi) acest neam ce-a băjbăit în negurile înspăimântătoare a călătoritelor, veacuri, temător, a ținut strâns ca o comoră de preț aproape... mai aproape ca într-o cupă făcută de adăpostitoare mâni, ca nici un fir de vînt strein să nu asuprească flacăra sfântă — Sufletul pe care azi, fericit că l-a putut păstra îl incredințează is-

bânzii, întreg, neștirbit întocmai cum rânduri rânduri de strămoși l'au simțit isvovind în „dâncul lăuntruului lor...”

„Și la acest Suflet vin astăzi, în colindă Stelarii neamului... Vin din departe, vin sub cer de plumb și fulg liniștitor de nea, ca să aducă prinosul lor și să desăvârșească o menire...”

Noi, cei de aci, îi așteptăm cu drag. Orașele, prind cam cu voie de nevoie străele sărbătoririi... Streinii fac ochii mari... mari de tot iar „măna de români necăjiți” pentru cari, venirea aceasta e mai mult decât o fericire caută de zor în dulăpiorul cu vechituri și amintiri haina „de ginere” neavând poate alta și dorind să fie pe aceiaș treaptă cu această clipă înaltă și rară. Ca treziți din lăncezala unei vieți, tărătă între slujbă și un pahar, isteți ei vin cu vestimintele și gândurile periate să asculte... cuvântul Stelarilor!

Dar cuvântul e... și nu e prea mult pentru ei... oricum e binevenit!

Vor fi primiri frumoase, inimoase, prilej de a arăta bărfitorilor cine suntem și totuși Sufletul căutat nu este aci la orasul cu împetștrări de oameni și alt soi de suflete împetștrate...

Nu!

Sufletul căutat este fărâmițat și totuși ca'n povești oricând întreg — prin ochiurile satelor vitregite și răspândite la poala codrilor de munte și pe întinsul roditor al plaiurilor noastre.

Acolo, trebuie să ne îndreptăm stăruitori privirile, acolo, avem mai întâi menirea de a întări, de-a lumina pe acest „neam ce n'are școală cum au alte neamuri” de-al ridica în fața ochilor lui și-al vecinilor săi la adevărata mărime ce o năzuște.

Acest neam „cătui-n frunza și iarbă” va primi peste holda sufletelor lor arșă de arși trecute, ca o mană puținul neprecupețit de il vom da...

Atunci, orașele ce ne sânt azi și poate ne-or mai fi încă streine, vor fi ca mici insule răslețite ce vor primi încetul cu încetul să se contopească în marea masă a unei singure conștiințe...

Iată de ce scriu, că numai acolo, în besna satelor mărunte și sărace, se va găsi „Cenușeressa” al cărei condur de aur se află acum în mințile și inimile celor ce vin să desăvârșească o menire...

Și... poate Stelarii, se vor îndupleca mai târziu, s'o cerceteze la ea acasă...

Cesar Prutianu.

FOILETON

Omul

de George Gregorian

Esti Tatăl meu!

Te simt din tot, din toate
Ce'n cale îmi surdă, infigurate
Vorbind cu adâncimile din mine.
Esti Tatăl meu!
Suprem și pretutindeni și'n oricare,
Cu mâinile latotdeauna pline
De dimineați și de amurguri clare;
Cu mâinile din care se revarsă
Grămezile de rouă și de mană,
In câmpul gras, în valea diafană
Și pe pustia arsă,
Esti Tatăl meu!
Suav ca o îmbălsămată cracă.
Frumos cum nu e nimeni să te 'ntreacă!
Măreț și de splendori atât de greu,
Că aripa imensei fantezii
Cu care orice graniță o smulg,
Pe'tinderele Tale aurii
Când prinde a se avânta,

Se clatină și'n nesfârșirea Ta
Se șterge ca un fulg...

Sunt fiul Tău...
Tu singur cu-ale Tale:
Cu grăul și cu apa și lumina,
Cu gurile aceste dulci, mereu
Mi-o spui ademenindu-mă în cale:
„Esti fiul meu!”
Sunt fiul Tău! Sui din rădăcina
Ce freamătă de Tine toată,
Umil și slab și păcătos și rău,
O, spre rușinea mea, sunt fiul Tău,
Copiul celui mai de seamă Tată!
Tu cer, Tu strălucirea, Tu cel sfânt
Iar eu o biată dără de pământ!
O, nu te 'ntreb de ce să fie-așa...
N'am dreptul căci sunt toate ale Tale.
Din mâna Ta mănânc, dintrînsa beau,
Deși de-ar fi să mi spui cândva: „Iți iau
Aceste toate”, cald aș lacrima,
Dar și-aș răspunde: „Ia-le!”

O, nu te 'ntreb. Din spațiul înfinit
Nu eu va fi spre mine să Te-ajut!
Și pentru-atâți și-atâți ce-au pățimit
Pe umedele timpurilor căi
Splendoarea de a fi copiii Tăi,

Ar fi târziu!

O, nu Te'ntreb! Stăpânul, Tu, ai vrut
Să fiu ce sunt; și zările înalte
De raze și parfum le-ai scuturat
Pe trupul meu, adânc mi ai scânteiat
Ca nimeni să mă nasc. Și m'am născut
Să sufăr mai presus de celelalte
Și poala mai plecat să Ți-o sărut!
Așa m'ai vrut! Și-apurarea aș sta
Cu subredul meu trup de-o zi
Tăcut și'ngenunchiat sub voia Ta.
Tăcut aș suferi
Durerile mărunte ce'l frământ!
Dar tot în trupu acesta de pământ,
Mai sus de ce mă doare efemer,
In negură și 'n fulgere de gând,
Mi-e sufletul!
Mai sus de biata lacrimă de rând,
Spre Tine el se sbuciumă, gemând,
Sub toată depărtarea dintre noi!
De-asupra 'ntărânatelor nevoi
Și plin de tot adâncu-mi pământesc
— Puternic și sărman —
Deslănțeu în mine-un uragan.
Și'n uraganu-acesta 'n care cresc
Și mă ridic, Stăpâne,
Că pulberea la glesne îmi rămâne

Abia ca un păru;

Deslănțuirea - aceasta fără frâu,
Nemărginirea - aceasta de fiori
Pe'tinderele cărei,
Tu larg învăluindu-Te cu sori
Suzăzi în nemișcarea depărtărei;
Înăbușirea-aceasta ce-o destină
Din tot ce-și plânge 'n mine oropsirea,
In care mă înalță ca să-Ți cuprind
Genunchii și iubirea;
O, nebulna-aceasta ce s'aține
Și tremură și pururea Te vrea
Pe Tine, doar pe Tine;
Minunea - aceasta umedă, fierbinte
Mereu mai sus pe luciul ei mă ia,
Dar Tu rămâi mereu mai sus de ea
Supremule părinte!
..Și'n golurile ce din mine gem
Ne mai știind de unde să Te chem,
In golurile-acele fără zare
Rămân pierdut cu-arama ce Ți-o sui;
Și respirând neantu'n care-apui
Mă leagă ca o floare...

Mica publicitate

„LUCEAFERUL“ are scrisoare la Administrație. Se poate ridica.

CADOU, cel mai de preț, se poate face cu un tablou artistic, cumpărat dela pictora Eugenia Domnica Ispravnicu, Str. Mocioni 33.

TINAR ROMÂN de 34 ani, sosit acum din America, dorește cunoștința serioasă a unei domnișoare române. Posed 12.000 dolari în numerar, sunt părtaș (cu 4-5 milioane Lei) la o întreprindere pentru exploatarea pădurilor. Domnișoara să fie din familie respectabilă da clasa mijlocie, la vârsta de 18-26 ani și mai presus de toate dor să fie „bogată la suflet“. Scrisori numai dela părinți sau direct dela dânsa se vor trimite sub „Forestier“ la Administrație, fiind însoțite de fotografie. Discreția asigurată. Atât scrisorile cât și fotografia se vor restitui la dorință. (387)

„Pan“ cea mai renumită apă minerală, se capătă în toate prăvăliile mixte, cafenele, ospătării, se poate folosi și ca medicament și din această cauză înlocuiește apa „Salvator“. — Direcțiune. (303)

Articole de modă bărbătească mai ieftin le puteți procura în prăvălia lui Dimitrie Manea Arad, Strada Meșianu. — Magazia permanentă de pălării, albituri și cravate bărbătești. (287)

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Comisiunea de Naturalizări.

— 00 —

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința acelora cari ar voi să facă vre-o întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege:

Domnule Ministru,

Subsemnatul Dimitrie Kalcsev, de profesiune grădinar și proprietar de casă domiciliat în Arad, născut în Bulgaria, comuna Lescovaț, care sunt de 20 ani pe teritoriul României și lepădându-mă cu totul de protecțiunea statului Bulgar și voind să devin cetățean român, cu onoare Vă rog să binevoiți a face formele cuvenite în acest scop.

Pentru acesta depun aci alăturatele acte: 1) Actul de naștere, 2) Actul de căsătorie, 3) Actele de naștere ale copiilor, 4) Certificat de moralitate liberat din partea antistiei comunale Arad.

5) Certificat că am avere suficientă pentru a trăi cu familia mea, și venitul dela profesiunea mea destulă.

6) Declarația de renunțare la supușenia străină.

Arad, în 21 Iunie 1924.

Cu deosebită stimă:

(ss) DIMITRIE KALCSEV.

Insertii se primesc la Administratia ziarului.

Dacă dorești să ai costume moderne și elegante, atunci (380) nu uita a căuta unde cu prețurile cele mai moderate se efectuează haine, costume după moda franceză și engleză. Pregătim: corsete comode, legătoare de abdomen (pânțee), precum și tot felul de albituri. — Primim femei spre a le învăța croiul și cusutul. — Tot aici se primesc și eleve. — Rog binevoitorul sprijin **Dna Aloisiu Rona.**

Mai plăcut și mai puțin cadou de Crăciun e fotografia! In atelierul lui **GEZA NAGY** fotograf, se efectuează cele mai moderne fotografii pentru copii, portrete cu cel mai gingaș gust aranjate. Măriti de fotografii după cele mici, aquarel și pastel în ori-ce mărime. Atelierul permanent încălzit. **Arad, Bulev. Regina Maria (fostă Andrassy) Nr. 8. (318)**

Mașini de cusut în rate, mare asortiment de becuri, precum și totfelul de articole electrice cu prețurile cele mai convenabile se pot procura la **SCHWARTZ** mechanic, Arad, Strada Brancovicu (Lázár Vilmos-u.) Nr. 5.

Mare asortiment de tot felul de jamantane, ridicule se capătă cu prețurile cele mai favorabile la firma **Domonkos și Comp.** Arad, Str. Eminescu (Deák F.) Nr. 15. Se primesc spre transformare tot ce aparține acestei branșe. (231)

Desideriu Steinitzer salon de foto Arad, Bulev. Regina Maria 20, vis-a-vis cu Cafeneaua „Dacia“. Fotografii artistice, portrete. Măriti de fotografii pt. copii. (317)

Intreaga Familie

e unanimă în aprecierea: Azi cafeaua ne place din nou, deoarece e preparată cu „VERITABIL FRANCK“.

220 *) cu rășnița de cafea.

Se caută mai mulți volajori (agenți)

neri comercianți pentru vinderea mașinilor de cusut „Singer“ în rate, atât în localitate cât și în provincie. Adresa:

Societatea pentru Comerțul cu Mașini de cusut „Singer“ Bourne & Comp. Arad, Bul. Reg. Ferdinand 17. (350)

SALAN

este cunoscut de lumea științifică ca cel mai bun și cel mai perfect și mai ieftin

desinfectant.

Distruge toate bacteriile, nu este caustic, nu este otrăvitor. — Transparent ca cristalu, inodor ia ori-ce miro nepăcut și este un bun proliferant contra bolilor venerice. **„SALAN“** se găsește în toate farmaciile și în drogueriile în sticle de 100, 250, 500 și 1000 grm. — Toate informațiile și toate tipăriturile se pot căpăta la:

Direcțiunea Uzinelor de produse Chimice „SALAN“ „TIMIȘOARA, „
II, Piața Badea Cârțan 2.
Telefon 18-84. Teleg. : SALAN, Timișoara (Mosse 7034) (196)

PETROL clasa I rafinat, **Benzină** ușoară, **Benzină** grea, **Motorină** și diverse **ULEURI** de mașini de vânzare cu prețuri avantajoase la depozitul

Maxim I. Vulcu Arad, Calea Radnei, lângă (vamă) bariera orașului. (233)

„Salonul Maria“ din Bulev. Reg. Ferdinand (József foh.) Nr. 10, Dna Aloisiu Rona.

Golanii

de Liviu Rebreanu

Tăticule! Tăticule! — tiui Margareta, lovindu-se repede cu palma peste piept, către Gonia Bobocel care să năcăjea să și croiască drum cu coatele prin furnicarul de lemn ce se grămădea la intrarea cafenelei.

Gonia se opri o clipă, întoarse capul și văzând pe Margareta, îi strigă cu glas rebeget, svârcolindu-se furios în șuvoiul de oameni: Stai că vin, puinle, stai!...

Cernea o ploaie mărunță și grasă ca untura topită. Trotoarele erau negre de umbrele umflăte cari se bălăbăneau și răpăiau, ca niște darabane, sub hătaia picurilor de apă. Lumea, cu rămășițe de zimbete înghețate pe buze, se grăbea acasă sau se îngheșuia la ușile cafenelelor și ale restaurantelor ca aibinele la urdinișuri când le goneste furtuna.

Margareta se adăpostii sub cortul de pânză sură al unui gal-nitar unde un pâlce de oameni muțaji leoarcă priveau cu frică la săgețile albe de ploaie, ca un cârd de găini speriate de uliu. Era o fetișcană jigărită, cu fața smeadă, bolnăvicioasă pe care se citea durerea mută și nehotărâtă a sufletelor pedepsite de Dumnezeu. Imbrăcată cu o rochie neagră, scurtă, de sub care răsăreau două picioare late cu pulpele groase cât coafele, c'o bluză roșă zinoverie, învăluită, ca într'un sac, cu un șorț larg cum poartă fetițele de școală, vedea numai decât că vrea să se facă mai tânără de cum este.

Dar obrăjii spoiiți c'un strat gros de pudră și sulmenele, ochii stinși cu ceacănele vinete-negrii pe cari nici dresuile nu le mai puteau ascunde, buzele cănoase mușcate și vopsite cu carmin, cari păreau o pată de sânge pe o coală de hârtie și pălăria-bretă țanțoasă aminată peste clăia castanie de păr străin ce-i împovăra capul, erau par'că urmele și rezultatul celor douăzeci și șapte de ani cari nu se mai puteau tăgădui.

Ști că ești nostimă măicușă? o agrăi Gonia scâpăt cu mare greu din vâlmășagul de oameni; apoi după un scurt răstimp repetă cu un zîmbet straniu mângându-i barbă: Aoleau foarte, nostimă!

Fata îl iscodi o clipă și-l întrebă c'un h-hot ascuțit și silit: Sunt bine?

Par'că fi o ștângărită de 14 ani... Auleu batăte noroacele, fată, au să te soarbă fraierii, au să, te soarbă...

Gonia vorbia repede și cătând să și înfigă privirile în ochii fetei. Margareta însă în smuci de braț, îl scoase în ploaia care făraia cu o monotonie plictisitoare, și-i șopti ca un copil corcolit:

Vino cocoșelul mamii, vino să ne plimbăm și noi nițel!... Vii-o...

Iaui, fă, tu trebuie că ești cam taram-taram? — îi zise Gonia deodată scos din fățani. Nu vezi tu cum plouă?... Ce vrei să mă fac zguliciu de dragul tău? Asta o vrei?... Vino tăticule numai cărti? — îl întrepruse Margareta astupându-i gura cu palma.

Gonia Bobocel încrunță din sprâncene bombănind o frântură de sudaimă, dar pe urmă totuș deschise umbrela și porii.

Hai, hai, șerpoaico... Acu vad că vrei să și bați joc de mine... de vre-o două zile vad... Dar să nu mă protestști, Marghioițo scumpă, că te gătuesc și-ți stivesc feasta ca la un puin de năpărcă... Uff...

Pleacă agale pe Calea Victoriei. Pe fața Margaretei plutea o umbră de bucurie și tremura par'că ar fi gădlat-o un fior de fierbântăle. Cu o mană în buzunarul bărbatului, sărea și se sucea învrăjind băltoacele cenușii de apă ce începuseră a se lăfai pe trotuar.

Mergem până'n capul podului, pușorule, așa-i? și bem o halbă de bere, și mâncăm o perche de mititei, și luăm o prăjitură, și...

Da, da — duhni scurt Gonia care pășea morocănos pufnind de necaz că iar a lăsat să-l biruiască neprecepta asta de fată.

Margareta știa că Gonia se frământă și-l pândea cu coada ochiului. Făcile bărbatului clămpăneau, iar mustățile i-se svârcoleau-surt în răstimpuri. Se întoarse către dânsa cu niște scliri albe, pătrunzătoare în ochii cari îi jucau în cap ca două mărgele de argint viu.

Ei, ce-ai isprăvit?... Ai apucat ceva? — zise înăbușit mișcând repede degetele dela mâna dreaptă ca-și când ar fi numărât golanii.

Pe fată o pâl frica și prinsă a bate din buze fără să poată scoate vr'un cuvânt. Înșfășit însă se reculese și rosti răgușit: Bine, bre, ești chior? Nu găsești și tu că acumă nu-i vreme de învrăteală?... Plouă nene, nu vezi cum plouă? Unde găsești tu fraierii acu ha?

Dar Gonia par'că n'ar fi auzit-o, se burzului, roșu ca racul f.ert și pași din ce în ce n'ai apasat, gata-gata să isbucneasă: Și n'oi luat n'ica?... Nimic, nimic?... întrebă cu vocea înecată de mânie.

O piesă... Aoleu, o piesă!... O piesă!... Ce să fac cu c'o piesă ce să fac? — crâni dânsul mușcându și crunt buzele.

Se apropie de Margareta și pe-ascuns ca să nu-l vadă lumea, îi repezi un ghiont în coaste. — Ești nebulu tăticule? — sughiță fata. Vrei să te ducă la poiziție?... Aoleu, fă aoleu!... Și tu mă ai poști să te plimbi? Plimbare domnule plimbare i trebuie conifei!... I-ascuță fă! Unde-i pie-a?... Da-o'ncoace!...

Margareta șovăi o clipă Gonia se opri

brusc, își lăpînse jobenul asudat pe ceață și prinsă a înjura în gura mare: — Dă piesa, taică, dă piesa ca'ici te zdrobesc, iac'a'ici în clipa asta!... Dă o'ncoace!... Ș'acu dăte, masei, și și vezi de treabă că de deșal, te schilodeșc, te... Fata scoase fuga banul din geantă, îl aruncă și se făcu nevăzută căci lumea, curioasă se întea în jurul lui Gonia care urla cu ochii bolbocați ca un smintit.

— Vrea să mi tragă clapa! Vrea să mă părăsească!... își zicea dânsul simțind că nu n'ai gândul acesta îl frige ca un fier înșofnit. Capul i se infierbântase ca un ibric în care cloțotește ceva, se opri în fața unei vitrine vroind să se înhoalbe și el la nimicurile acelea pe cari cei de seama lui le priveșc hămeșiți și înspăimântați par'că vedeșc niște lucruri simple.

— O piesă! bolborosi Gonia iarăși și iară. O piesă... adică nimic, curat nimic! Atunci ce nevoie mai am de ea?... O șontoroagă bătrână ca dânsa să-mi facă atâta inimă frpță? Aoleu, dar prost mai sunt, nene, prost mai sunt?...

Simțea însă, când roștea cuvintele aceșc că minte, că încearcă numai să se amăgească și atunci îl apuca mătchana injurării și-i vinca par'că să se ia de gât cu toată lumea.

— Dar bine, bre, de ce să mă părăsească ia pe mine, de ce? Huhoho!... Și tot mai are obraz să mă mintă ca pe un gogoman! N'am văzut-o eu alaltăieri cu Aristică? Dar ia nu, că era un fraer... am știut că minte și totuș n'am bătut-o... Uff, măgarule, măgarule, măgarule!... iar de atunci fisoane și mofturi și io numai îndrăznesc să-i f.c. nimic că sunt laș ca o toapă... mă face de răs la mahală smiecherii o să și bată joc de mine și tot nu mă incumet s'o zdrobesc, nuh! ba mai plec și la plimbare cu domnișoara...

Crâni iar din mesele, bălbăi vorbe murdare, între buze i-se încheagă o dungă subțire gălbuie de spume și prinsă a vrăji din mâini par'că s'ar fi înecat.

Deodată o mană de oțel îl înșfăcă de braț, iar un glas cunoscut îi pufni la ureche: — Ce-i cu tine Gonia?... Ce ai de umbli așa ca un mahalagiu de provincie?

Bobocel se întoarse speriat și răspunse cu glas sugrumat: — Nimic, Aristică... ce să am? iacă mă gândesc...

Ochii lui Aristică scânteiau ca doi tăciuni aprinși pe fața roșcovană, lată, pe care o înmățăria chiar în două părechi de mustăți galbene ca paiele întinse de-a curmezișul obrazilor dela o ureche până la cealaltă. Rânja cu răsul grosolan al unui mutăluu, un răs la care lua parte gura, o hii, mustățile obrăjii și chiar nasul lung și subțire care trimura și se îndoia ca o frunză de figare.

Gonia, privind l'isimți un fior ciudat prin inimă, i-se păru că începe să înțelegă ceace nu înțelege. Aristică era roș ca mărul, vioi și tânăr, tânăr încăt părea că te înveseleșc cu tineretea lui, alături de dânsul el era ca o globă mocănească lângă un cal năzdrăvân...

— Hai, Aristică, să luăm o halbă... Astăzi fac eu cinste...

— Parol?... strigă Aristică bătându-l prietinesc pe umăr. Dar apoi ca și când și-ar fi adus aminte de ceva, strâmbă mofturos din nas și urmă... Au, au, au! Imposibil, neiculite! Trebuie să mă duc că mă așteaptă... Știi, bre un mic randevu... Cred că mă înțelegi?...

Gonia nu putu sufla nici o vorbă. Ur nod amar i-se înțepenise în gât, dar se silea să zâmbească larg, cu înțeles, deși presiunțirea îi spunea că Aristică să duce după Margareta. Il mai văzu o clipă răzbind printre lumea ce prinsese a forfoti iarăși pe stradă... Umerii lui lași și ciolănoși cu grumajii de taur îl ridicau par'că din rândul celorlalți oameni... și atunci o dără luminoasă pătrunsă în mintea lui Gonia...

— Puterea... puterea și tinerțea?... Rămșe câteva clipe aiurit. Abia acumă începe să și dea seama cu tot dinadinsul de ceace va să zică putere și tinerțea, de farmecul ce se ascunde în aceste două cuvinte. Și acumă par'că înțelegă și pentru Margareta căută săl părăsească, și pentru dânsul nu poate lupta împotriva lor cum ar trebui.

Ploaia încetase. Prin aerul spălat și limpezit însă tot mai săbărnăiau când și când stropii întârziati ca niște boabe scumpe de argint. La spatele cernit al unui nour uriaș se desvelise o baltă roșă-aprinsă de lumină rumenind toată fața orașului îngenunchiat sub pleșcăturile reci ale ploii. Șiragurile de gămuri ale palatelor împodobite prinseră a arde cu flăcări galbene-roșcate ca o pădure mrunțată de făcii de rășină, iar coprișele, turele și fumul acela abăstriu care se așternă deseori peste capetele Bucureștilor ca un ceasfăc nemărginit de dantele, se imbrăcă într'o haină strălucită de mătase aramie... Numai jos, prin ulițele murdare și întortocheate o ceață plumburie, gătuia leopăia și se terfelea în noroiul proaspăt, ca o femeie beată, desirată și zdrențoasă...

Gonia rătăci mult pe strade, cu sufletul răscolțit, printre lumea ce năpădise iarăși trotuarele, mai veselă și mai numărăoasă. Simțea cum i se înfige în inimă tot mai adânc un cuiu și nu-l poate zgulme, nu știe de ce să se apuce. Se svârcolește și se sfarmă ca un font, dar nu poate face nimic. Când ar fi nevoe s'o scarmene, atunci

o gogolește și-l ascultă toanele, iar trebuie să se facă că n'o vede n'o aude o injură cu un hamal. Ea rade de lui, vede el bine cum rade din toată și cum îl poartă cu ciga-niga.

— Adică și eu sunt un mitocan mătate, s'a isprăvit... Șerpoaica mi se pe cap și foarte bine-mi face, are căci sunt prost! Degeaba mă cred deștept, sunt mai netot ca ori dumă...

Își trase pălăria pe ochi și se plouat, spre casă mângându și subțire, cănăta sa pana corbului și fată ungurește. Supt mustăți, printre ca două șerfuri purpurii, se zgăria dinți gerământ și înegriți și un plumb aur care clipea și licărea mândru în cul fetei înguste și galbene ca barul. Mergea legănat, tacticos cum obicuil să se poarte totdeauna pe Victoriei ca să n'ăibă blocucuri cu poliției cari îl dușmăneau de mic ca să și dea un aer mai boresc, în ca să și dos și prinse a fredona, ca de oală crăpată, un cuplet care făcea furoare prin mahalale Bucureștilor.

În colțul străzii însă îl opri băietandru pipernicit cu o mutră cu degetele lungi și subțiri ca fusel. — Bonjur, nea Gonia! — îi zise că acumă pretutindeni pălpăia lumă cută a felinarelor.

— Bonjur Teacă. Ce vrei? N'le? — răspuse Gonia repede fără oprească; îi era frică să nu-l vază stând la taifas c'un pușgă cuosuc.

— Ba am parole, nene, am besevrusei numai să te întreb ce faci. Și prinsă a rade șiret ca omul ceva dar nu vrea să spuie. Gonia îl mai deoparte și se răsti la dânsul: — Hai spune, cotarlă, nu-mi făzuri!

Pușgășul se făcu deodată serios, fundă mâinile în buzunarele pantalonului și întrebă mândru și scurt: — Ai văzut matala pe Margareta?

Goanae îngălbeni ca și când i-ar tit două palme. „Adică și gâinarul și îl e știe! Aoleu... Atunci tot așa numai eu mai cred în mofturi!“ îi ochiu la băiatul care-și făcuse buzele unei pungi de bășică: — Zi, mă, zi! — lăhăi cu o voce bolnav.

Teacă se uită la dânsul cu ochii de-o vâpae sălbatică și începu a nerăsuflăte, par'că fiecare vorbă roșită fi luat un bolovan de pe inimă: — Am văzut, nene, pe Margareta Aristică. Mergău la braț și radeau tegeau. Dar odată s'au oprit și s'au puș mijlocul străzii, iar oamenii i-au huo...

— S'au pupat, mă? — Da, s'au pupat. Și Margareta m'a văzut, a prins a schimba fețe, Aristică mi-a cărpit o palmă peste ure pe-aci, că și acu o simt... Și a dacă-ți spui matala ceva, o să m'ucile, o să...

Pușgășul tăcu brusc sflederindu și lui Gonia. Văzu că fața acestuui se nosește ca și când i-ar fi dat otrăvit celălalt, să pătmească cel puțin în mîntea lui Gonia, gândurile se torau cu așa iuteală, că nu le mai pută mari. Stătea uluit, buimac și numă i se svârcolea și tremura. Dar Teacă dădu răgaz: — Hui, neică! îi șopti cu glas mătăi Hai să-i vezi!... O să și-i arăt cum se bă fără pic de rușine...

Se luă în neștire după băiat, cu plumb, ca o vită care merge la treaca pe strade strănte și întunecate unde oameni palizi îmbrăcați în murdare alergau zăpăciți încoace și înapoi necazurile tipărite pe față.

Acumă Gonia vedea lămurit că garea e gata să-l părăsească. Dar ce tea înțelege ce se petrece în sufletul său. Poate l'o fi fermecat hoată? Prea căutate nicodidă să și dea seama o iubeste sau nu. Un smecher, deștrelea rareori își pierde vremea cu d' Fetele îi iubesc poate la început, dar și lor se schimbă repede într'o frică oarbă, ele, este mult mai traicnică decât Oricum însă, îl ardea un necaz când se gândeă că azi-măine, n'are să vază pe lângă dânsul. Începuse să și chipuie că fata asta e legată corect cu sufletul lui, poate chiar de viața lui, clipă, când s'ar despărți de dâns, și lui ar trebui să iea o întorsătură tătă... Și deodată simți o trebuință m'vorbească, să și verse focul și în m'vasta. Își mai domoli pașii și fu ochiu pe tovarășul său care tropăia grav alături de dânsul, examinându și când în când ghetetele scâlcate și date.

— Bine, mă — începu Gonia jalnic de femeu — acu și tu ești șovă și știu bine cum merge lumea... Apoi se poate să vie Aristică să-mi iea pe garetă iac'așa din senin? Se poate, bre? Ei, ce zici tu, că ești băiat deștept, zici?...

— Nea Aristică-i mai tare — răspuse Teacă cu o mutră înfristată. — Ei da, nici eu nu zic că nu-i mai Bine. Dar ce i-am făcut eu lui să se m'atcească? — De, Margareta căștigă mai mult de toate fetele, știu matala destul de bine făcu iarăși Teacă privind c'un ochiu Gonia, care clătina din cap nerăbdător

D. I. PANAITESCU, raportor, spune că libertatea purtării armelor a dat loc la nemăsurate crime.

Așa că reglementarea portului armelor va contribui foarte mult la diminuarea acestor crime.

Legea va fi de mare folos pentru apărarea individuală și chiar pentru apărarea personală.

Oratorul spune că legea nu urmărește un scop de fiscalitate. Taxele prevăzute în proiect sunt puse numai în scopul de a se acoperi cheltuielile permiselor pentru purtarea armelor.

D. G. G. MARZESCU, ministrul justiției, spune că nu suntem țara dinaintea de război; nu suntem nici populația de atunci. Acum avem populație numeroasă străină. Chestiunea purtării armelor este de cel mai mare interes la noi. Nu avem posibilitatea de a reglementa portul armelor fără o lege specială. În această privință întâmpinăm greutăți foarte mari, faptul s'a dovedit cu ocazia atacurilor din Basarabia. Până nu am aplicat starea de asediu n'am putut afla și descoperi armele și tot felul de materiale explosibile.

Vă rog nu vă opuneți la controlul ce trebuie să exercite Statul în descoperirea armelor. Trebuie să dăm posibilitate organelor Statului de a descoperi armele unde s'ar afla. (Aplauze.)

D. Ministrul înțelege să primească orice modificări care se vor găsi necesare, dar să nu se șterbească dreptul Statului de a-și lua toate măsurile de siguranță. (Aplauze.)

D. N. BOTEZ spune că atunci când Statul ia măsuri împotriva purtării armelor,

trebuie să dea toate garanțiile de siguranță individuală. Când însă la fiecare pas poți fi expus să fii atacat, po-tul armei este de mare nevoie, căci siguranța individului este tot așa de necesară ca și siguranța Statului.

Înteleg măsuri de siguranță pentru Stat, dar trebuie ca aceste măsuri să nu expună siguranța cetățenilor.

În tot cazul o asemenea lege nu trebuie aplicată peste tot. Faceți distincție între părțile țării unde se impune un control serios și între acelea unde fiecare cetățean poate avea în casă o armă de apărare.

D. GH. MARZESCU, ministrul justiției, răspunde că nu poate primi propunerea d-lui N. Botez.

Din observațiunile d-lui Botez constat că d sa nu contestă nici principiul legii, nici necesitatea ei.

D. BOTEZ a făcut observații asupra form litărilor portului armelor. Înțeleg să aducem legii toate îndreptările care ar ușura formalitățile. Nu înțeleg însă să amăn legea pe motiv că n'a fost bine studiată. Aceasta lege este rezultatul unui studiu de patru ani din partea oamenilor celor mai competenți. Unele părți din această lege au și fost aplicate de fostul ministru de război.

Chestiunea este dacă Senatul admite sau nu principiul legii. (Aprobări) Dacă îl admite atunci legea poate fi discutată și votată cu modificările ce s' vor face prin amendamente. (Aprobări) În asemenea caz vă rog să continuați discuția legii. (Aplauze). Discuția generală se închide. Discuția pe articole în ședința viitoare. Ședința se ridică la ora 5.30.

Cronica sportivă

Memento

Concurs de luptă

Arad, 5 Dec.

Clubul Muncitorilor din localitate aranjază un concurs de luptă pe țară în zilele de 6 și 7 dec. având în program înscrise toate categoriile. Acest concurs interesant se va ține în localul muncitorilor: de lângă terenul sportiv al Gloriei. Un număr foarte mare de concurenți din toate centrele s'au înscris, așa că vom asista la multe interesante exhibiții.

Football

Ziua Iacobii

Azi după masă la ora 1 și 3 vor concura toate echipele de categoria I-a pe terenul Gloriei și anume:

Ora 1 Clubul Athletic—S. Gimoastică

ora 3 Muncitorii—Gloria.

Duminică:

ora 1 Iuvinșii

ora 3 Iavingătorii.

Tennis

Lucrările pentru terenul de tennis acoperit sunt în curs. Inaugurarea se va face într-una din zilele săptămânii viitoare. Până în prezent s'au înscris peste 40 de jucători. Inscrieri nu se mai fac fiindcă toate locurile sunt deja împlinite. Numele tuturor jucătorilor îl vom publica cu altă ocaziune, când se va comunica și grupul în care face parte.

E în interesul fiește cărei Dame ca să caute salonul de palării pentru Dame

„Sic Parisien“

din Strada Eminescu (f. Deak Ferenc) 20—22, unde se poate cumpăra palării după moda franceză cu prețurile cele mai ieftine. Palării funebre, precum și transformari se execută în cel mai scurt timp. — Rog să nu schimbați firma „Sic Parisien“.

Reclama

e sufletul comerțului

Salon de dame după moda engleză și franceză
M. TOTI Arad, Bul. Maria 9, etaj 1

De vânzare mai multe case în Micăleș, locurile cele mai bune cu prețuri avantajoase. Adresa: **MUNTEAN**, Arad, Str. Brancovici (f. Lazar Vidu)

Gratis, fără nici o cheltuială
Vă puteți convinge despre cît de eficient este „KOPROL“ care îi înviorează sănătatea, în sângele, te răcoarește, îți curăță mânele. — Gratis, fără nici o cheltuială Vă trimite o mostră dacă adresați la laboratoriu **GEA Krayer Timișoara**

Ciorapi, mănuși dela firma **P. Ianker** Arad, Str. Eminescu (Deak Ferenc) 7, să vi-le cumpărați, **15** procente ieftin înainte de Crăciun cu **15** procente ieftin marțianibilă.

Economice.

Oprirea exportului de țărâțe

Ministerul de finanțe a dispus oprirea exportului de țărâțe, deoarece s'au constatat multe fraude.

Exportul va fi permis numai după ce exportatorul va prezenta ministerului de finanțe analiza țărâțelor.

Școli speciale

Ministerul de agricultură direcția viticultură a hotărât înființarea unor școli speciale pentru altoitul vițelor.

Export de vite prin punctul Curtici

În cursul lunii Octombrie s'au exportat prin punctul Curtici, următoarele animale și produse animale: Ouă 144 mii bucăți pentru Danzig; 713 mii bucăți pentru Salzburg, 86.100 bucăți pentru Viena și 137 mii pentru Oldenburg.

Mațe sărate uscate 16.040 kgr. pentru Bud. peșta.

Mațe uscate: 518 kgr. pentru Viena.

Găște: 60 pentru Viena.

Carne: 15 mii kgr. pentru Randosf.

Pene de pasări: 905 kgr. pentru Buda-peșta și 4858 kgr. pentru Magyar-Oroz.

Păr de bou: un vagon pentru Buda-peșta.

Urechii de vită: 500 kgr. pentru Buda-peșta.

Piei: 396 kgr. pentru Keteghoga.

Rămășițe de carne: 10.000 kgr. pentru Seibach.

Boi: 107 pentru Viena.

Vaci: 9 pentru Viena.

Tauri: 34 pentru Viena.

Porci: 151 pentru Praga.

Junci: 4441 kgr. pentru Viena.

Suspendarea navigației pe Dunăre

Traficul regulat de mărfuri-colete a primei societăți de navigație cu vapoare pe Dunăre (D. D. S. G.) între stațiunile Dunărei de sus și România se va închide în acest an după cum urmează:

Dela Regensburg și Passau la 4 Decembrie.

Dela Linz la 6 Decembrie.

Dela Wien și Bratislava la 11 Decembrie.

Dela Budapeșta la 12 Decembrie.

Iar din stațiunile dunărene din România, spre stațiunile susmenționate, acest trafic se va închide la 4 Decembrie.

Traficul pentru transporturi în carice complete de șlepură rămâne deschis în toate relațiunile, până la noua dispozițiuni.

Retragerea bancnotelor cehoslovace

Legatiunea republicii cehoslovace din București aduce la cunoștința publică că cu data de 31 Decembrie 1924, toate bancnotele a 5 coroane cehoslovace, emisiunea (de culoare roșie) purtând data de 15 Aprilie 1919, vor fi retrase din circulație.

Detentorii acestor bancnote le vor putea schimba până la data mai sus menționată la ministerul de finanțe din Praga.

Știri externe

BELGRAD. — Ministerul asistenței sociale și ministerul muniilor de comun acord au hotărât ca fixarea timpului de muncă să se fixeze numai cu avizul organizațiilor muncitorești. Fiecare întreprindere își va alege câte un delegat care cu depline puteri va discuta sporirea orelor de muncă care actualmente după felul întreprinderii variază dela opt la zece ore pe zi.

VIENA. — Tratatul care are loc la Viena între Austria și Jugoslavia au făcut progrese. Delegația jugoslavă a prezentat o listă de articole agricole pentru exportul în Austria iar delegația austriacă o listă de articole industriale pentru exportul în Jugoslavia.

Ambele liste vor fi încredințate unei comisii speciale care e desemnată de ambele delegații pentru alcătuirea unor tarife convenționale.

VARȘOVIA. — Prețurile din comerțul mare s'au urcat dela începutul lunii Iunie până la sfârșitul lunii Octombrie cu 11,7 la sută; prețurile alimentelor de natură vegetală au sporit cu 60,1 la sută, iar ale alimentelor animale cu 41,7 la sută.

— 00 —

Devizele și valuta.

Rador, 5 Decembrie.

Zürich: Deschiderea: Inchiderea:

Berlin: 12280 — 12280

Amsterdam: 20890 — 209

New-York: 5161875 — 5163750

Londra: 2419 — 2419

Paris: 284750 — 284750

Milano: 223250 — 2235

Praga: 1555 — 155750

Budapeșta: 70 — 6975

Belgrad: 755 — 75875

București: 250 — 250

Varșovia: 9950 — 9950

Viena: 7275 — 7270

București închiderea: Paris 11.40, Londra 962, Berlin—, Newyork 205.—, Milano 900, Zurich 39.80, Viena 29.—, Praga 610, Budapeșta —

Valute: Napoleon 740, Marca de aur 46, leva 130, lira turcească 103, font englez 935, franc francez 11.10, franc elvețian 38.—, lira 880, drachma 340, dinar 275, dolar 200.—, coroana austriacă 28.—, coroana maghiară 26.—, zcol —, Marca polonă 36.—

Tipografia „Aradul“

aranjată cu cele mai moderne mașini de tipar și cele mai moderne litere pentru pregătirea tuturor lucrărilor aparținătoare acestei branșe, precum: reviste literare, anuare școlare, invitări de cununie, botez, petreceri, bilete de vizită, etc. etc.

Tipografia Aradul S. P. A.

ARAD, Bul. Reg. Maria 12. (În curte la dreapta)

Pentru Domni! Rămășițe de stofe de lână și mai puțin de 3 m. se pot cumpăra cu prețuri foarte moderate la **Magazinul de Stofe Arad, Piața A. Iancu 17** **Fleische**

Cămăși bărbațești cu 2 gulere în culari elegante dela Lei 216.— **Ciorapi femeiești** împlețiți dela Lei 22, flor dela Lei 65, mătasă dela Lei 95. **Mănuși** pentru copii Lei 35, tricouri pentru bărbați și femei dela Lei 45 **la firma SZÜC**

Arad, vis-a-vis cu gara electrică podgoreană. (362) Ciorapi patenți dela Lei 16. Tricouri pentru copii dela Lei 88. Șaluri de mătasă 190 Lei, Jambiere Lei